17 Απριλίου 2019

Θαύμα στη Βέροια: Ο Άγιος Λουκάς θεράπευσε παιδί με εγκεφαλική παράλυση!

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

Ενα μεγάλο θαύμα του Αγίου Λουκά του ιατρού αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως, μετά από την προσκύνηση του ιερού λειψάνου του Αγίου στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά στην Βέροια.

Παραθέτουμε αυτολεξεί την ευχαριστήρια επιστολή που δέχτηκε ο μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων και ο καθηγούμενος της Ι.Μ. Παναγίας Δοβρά αρχιμ. Παντελεήμων Κορφιωτάκης από …

τον ευγνώμωνα πατέρα του οποίου ο Άγιος Λουκάς θεράπευσε το παιδί.

Ηράκλειο, Δευτέρα 22 Φεβρουαρίου 2016

Προς – τον Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης & Καμπανίας κ. κ. Παντελέημονα – τον Αρχιμανδρίτη π. Παντελεήμονα Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά

Άγιε Βεροίας και Άγιε Καθηγούμενε της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά καλημέρα σας και έτη πολλά. Σήμερα για την ταπεινότητα και την ελαχιστότητα μου είναι μια μεγάλη ημέρα, μια μέρα χαράς και ευλογίας διότι σεις Άγιε Βεροίας μου δώσατε την ευκαιρία να επικοινωνήσω μαζί σας.

Η αναξιότητα μου δυσκολεύεται να βρει από μόνη της την δύναμη και το κουράγιο να σταθεί έμπροσθεν του Αγίου Θεού μας, της Μητέρας του Χριστού και Κυρίας όλων μας αλλά και έμπροσθεν του Τιμίου Λειψάνου του δικού μας Αγίου, του Αγίου της καρδιάς μας και προστάτη της Οικογένειας μου, του Αγίου Ενδόξου Λουκά Αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως της Κριμαίας του Ιατρού και Θαυματουργού όχι μόνο να ζήτησω κάτι αλλά ακόμη και για να τους ευχαριστήσω για όσα πλουσιοπάροχα και ανιδιοτελή μου έχουν προσφέρει.

Παρακαλώ λοιπόν την αγάπη σας, να το πράξετε εσείς για μένα, σεις που δικαίως μπορείτε να σταθείτε ενώπιον του Ιερού Θυσιαστηρίου και να γίνετε «μεσίτες» και πρεσβευτές των αιτημάτων μας. Θα ήθελα να σας ζητήσω εκ των προτέρων συγνώμη για τυχόν λάθη ή και παραλείψεις στην επιστολή μου οφειλόμενα μόνο στην άγνοια και την αφέλεια που διακρίνει τους ανθρώπους όταν προσπαθούν να μιλήσουν για τον Θεό και τους Αγίους Του.

Δεν είμαι θεολόγος ούτε γνωρίζω την επιστήμη της Θεολογίας και το τυπικό μιας τέτοιας επικοινωνίας.

Θα πρέπει να σας μεταφέρω όμως ότι στην ζωή μου προσπαθώ να αντιληφθώ και να εφαρμόσω έναν κλάδο της επιστήμης της Θεολογίας που ίσως να μην περιλαμβάνεται στους επίσημους κλάδους της αλλά θεωρώ ότι για μας τους ανθρώπους θα πρέπει να είναι το κύριο μέλημά μας, την «Βιωματική»Θεολογία». Αυτά δηλαδή που διδαχθήκαμε από το σπίτι μας, το σχολείο και την ενεργό συμμετοχή μας στην ζωή και τα μυστήρια της Εκκλησίας μας.

Ο λόγος για τον οποίο αναζήτησα – και σεις το πράξατε – να έρθω σε επικοινωνία μαζί σας, είναι για να σας μεταφέρω και δια του σεπτού σας προσώπου και των δικών σας χειλέων να γνωστοποιηθεί όπου εσείς κρίνετε σκόπιμο του βιώματος της ενεργού και καθημερινής παρουσίας του Αγίου Λουκά στην ζωή μου και κυρίως της οικογένειάς μου. Είμαι παντρεμένος με την Ειρήνη από το 2009 και το 2011 μετά από αρκετές προσπάθειες καταφέραμε δια της μεθόδου της εξωσωματικής να μας δώσει ο Θεός 2 αγοράκια δίδυμα τον Κωνσταντίνο και τον Ιωάννη που σήμερα είναι 4,5 ετών. Είχαμε -αλλά και έχουμε- αναπτύξει ιδιαίτερες σχέσεις με την Ι. Μ. Αγίου Γεωργίου Επανοσήφη Ηρακλείου και ο Ηγούμενος της π. Βαρθολομαίος να αποτελεί για μένα και την γυναίκα μου τον πνευματικό μας πατέρα ο οποίος πλουσιοπάροχα και με μεγάλη αγάπη προσπαθεί και μας νουθετεί πάντοτε ώστε να γινόμαστε καλύτεροι άνθρωποι και να χτίσουμε σωστά την οικογένειά μας.

Το ένα μας παιδί ο Γιάννης είναι ένα παιδάκι που όταν ήταν ακόμη έμβρυο περίπου

στην 30η εβδομάδα της κύησης, έπαθε ουσιαστικά εγκαφαλικό επεισόδιο και γεννήθηκε με βαριά εγκεφαλική παράλυση όπως αναφέρει και έγγραφο του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας και Αριστερή Ημιπληγία. Η δε διάγνωση και η πρώτη μας επαφή με τους γιατρούς άρχισε από τον Μάϊο του 2012 όταν ήταν 5 μηνών.

Ο μικρός τότε δεν είχε την δυνατότητα να σηκώσει το αριστερό του χέρι και όλη του η αριστερή πλευρά ήταν ουσιαστικά αμέτοχη σε όλα. Αρχίσαμε τότε λοιπόν άμεσα να ψάχνουμε λύσεις για την θεραπεία του αφήνοντας πίσω μας τις μεμψιμοιρίες και όλα εκείνα τα μοιρολατρικά κατάλοιπα του παρελθόντος, σαν να από κάπου να πήγαζε η δύναμη αυτή και φτάσαμε σε μία γιατρό στο Γενικό Νοσοκομείο Παίδων Πεντέλης η οποία αποτελεί για μας έναν πραγματικό συνάνθρωπο την κ. Παπαβασιλείου Αντιγόνη.

Πριν πάμε στην Αθήνα την πρώτη φορά για την διάγνωση και την οργάνωση της διαδικασίας της παρέμβασης που θα κάναμε στο παιδί, αποφασίσαμε με την γυναίκα μου να μισθώσουμε αυτοκίνητο και αυθημερόν μαζί με τα παιδιά μωρά τότε να πάμε και να βρούμε κάπου λίγο έξω από την Βέροια το Μοναστήρι της Παναγίας Δοβρά και να προσκυνήσουμε το Λείψανο του μέχρι λίγο πριν αγνώστου για μας Αγίου Λουκά του Ιατρού για τον οποίο μας μίλησε ο πνευματικός μας ο οποίος μας είχε δώσει ένα εικονάκι του Αγίου Λουκά για να το βάλουμε στην κούνια του Γιάννη όταν ήρθε στο σπίτι μας για να μας διαβάσει την ευχή του Οκταημέρου.

Πράγματι λοιπόν φτάσαμε μεσημέρι στην Μονή και ζητήσαμε από έναν πατέρα που ήρθε να μας ανοίξει για να προσκυνήσουμε τον Άγιο Λουκά και να ξαναγυρίσουμε στην Αθήνα γιατί το βράδυ αναχωρούσε το καράβι για την Κρήτη.

Στον πατέρα της Μονής δεν αναφέραμε τίποτα για τον ουσιαστικό λόγο για τον οποίο κάναμε το ταξίδι αυτό όχι για κανέναν άλλο λόγο αλλά διότι δεν ξέραμε μέσα μας και οι 2 αν έχουμε τέτοιο «θράσος» να ζητήσουμε την βοήθεια του Αγίου.

Όμως όταν εμφανίσθηκε μπροστά μας η Ιερή Λειψανοθήκη, ο Γιάννης 5 μηνών τότε, άπλωσε το αριστερό του χέρι και μαζί με το δεξί, αγκάλιασε το Λείψανο του Αγίου και ήταν σαν να αγκάλιαζε τον ίδιο τον Άγιο.

Γίνεται αμέσως αντιληπτό ότι όχι μόνο σαστίσαμε αλλά ίσως αυτό να έγινε αντιληπτό και στον μοναχό που κρατούσε το Λείψανο, διότι «τρομάξαμε». Γυρίσαμε στην Αθήνα, και η γιατρός μας πληροφόρησε ότι το παιδί κανονικά δεν θα έπρεπε να κουνά το χέρι του σύμφωνα με τις εξετάσεις που έβλεπε και ίσως να έχει και θέμα με την βάδιση αν περπατήσει. Δεν μπορώ να περιγράψω τι

αισθανθήκαμε εκείνη την ώρα.

Ήταν μία εκδήλωση της αγάπης του Αγίου; Η απορία μας αυτή ως ανθρώπινη σκέψη σκίασε όλο μας το ταξίδι της επιστροφής και αποταθήκαμε στον πνευματικό μας για να μας βοηθήσει. Σαφώς ήταν η εκδήλωση της παρουσίας του Αγίου Λουκά στο παιδί μας πράγμα που ήταν για μας αδιανόητο όχι γιατί δεν μπορούσε να το πράξει ο Άγιος, αλλά γιατί εμείς δεν ήμασταν άξιοι να το ζήσουμε.

Από τότε αρχίσαμε να μαθαίνουμε για τον Άγιο, τι ήταν, που έζησε, την αγάπη του για την επιστήμη του, την επιτυχία των χειρουργικών του επεμβάσεων κυρίως στο κεφάλι αλλά προπάντων για την αγάπη του προς τα παιδιά. Από τότε που μάθαμε για τον Άγιο αυτό αμέσως έγινε ο Άγιος του Σπιτιού μας, ο ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΜΑΣ όπως τον αποκαλούνε και τα παιδιά μου και τον έχουν πάντα δίπλα από το κρεβάτι τους.

Μας ξαναδόθηκε η ευκαιρία να παραστούμε και μία ακόμη φορά, μία Τρίτη στην παράκληση που τελείται στο Μοναστήρι σας και είδαμε με τα μάτια μας την έντονη εκδήλωση της αγάπης του κόσμου αλλά και τον λαμπρό και περικαλλή Ναό του τον οποίο ετοιμάζετε.

Πέρασαν τα χρόνια σιγά σιγά και με την ευλογία του Αγίου Γεωργίου μας και του Αγίου Λουκά, ο Γιάννης εξελίσσεται σε ένα περιστατικό που στα μάτια αυτών που δεν γνωρίζουν το πρόβλημά μας, δυσκολεύονται να το δουν.

Πάει κανονικά στο σχολείο του, τρέχει, παίζει, γράφει και μιλάει όπως σχεδόν ο αδελφός του έχοντας στην ηλικία αυτή μάθει όλο το τροπάριο του Αγίου απ᾽ έξω και ψάλλοντας το αρκετά συχνά. Τα 4 αυτά χρόνια βέβαια και μεις με την σειρά μας ασχολούμαστε με την αποθεραπεία του, τις φυσικοθεραπείες του τις εργοθεραπείες του σε καθημερινή βάση και ό,τι άλλο μπορούμε ανάλογα και με τις δυνατότητες μας.

Τον Σεπτέμβριο του 2015 ο Γιάννης όμως εμφάνισε το πρώτο του επιληπτικό επεισόδιο όντας σε κρίση επί 40 λεπτά, γεγονός που γι᾽ αυτούς γνωρίζουν αποτελεί μια πολύ μεγάλη κρίση – status «Ε» και τον μετέφερα στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ηρακλείου χωρίς αισθήσεις και ετοιμοθάνατο. Κατάφερα και βρήκα το κουράγιο να τρέξω γρήγορα για να το σώσω παρακαλώντας μέσα μου τον Άγιο Λουκά και τον Άγιο Γεώργιο να βάλουν το χέρι τους.

Το παιδί εισήχθη αμέσως στην Μονάδα σε βαθιά καταστολή ώστε να αντιμετωπιστεί το περιστατικό και περιμέναμε αν συνέλθει να δούμε τι επιπτώσεις που θα άφηνε η κρίση αυτή στο παιδί, την κίνησή του ή και την ομιλία του κλπ. Εκείνο το βράδυ ήταν ατελείωτο, ο Θεός να μην το δώσει σε κανέναν, κάτσαμε

στο προσκεφάλι του αμίλητοι και γω και η γυναίκα μου και απλά περιμέναμε.

Δεν ανταλλάξαμε εκείνο το βράδυ ούτε μία κουβέντα παρά μόνο σκέψεις ικεσίας για τα παιδιά μας τόσο για τον Γιάννη όσο και για τον Κωνσταντίνο που είδε το περιστατικό να εξελίσσεται μπροστά του και το σοκ ήταν δυνατό και γι᾽ αυτόν.

Την επομένη ημέρα που ο Γιάννης συνήλθε από την καταστολή και ανταποκρίθηκε άψογα στην διαδικασία ουσιαστικά της ανάνηψης, στρεφόμενος στην μητέρα τους της λέει: – Πες του τώρα να φύγει μαμά, έγινα καλά… – Σε ποιόν να πω παιδί μου να φύγει; Του μπαμπά; Γιατί; – Όχι μαμά ο μπαμπάς να κάτσει, ο Άγιος Λουκάς να φύγει!!! – Πού είναι; – Κάθεται εκεί στην πολυθρόνα, δεν τον βλέπεις; …

Ήρθε το βράδυ όταν κοιμόσασταν, άνοιξε μια τρύπα στο κεφάλι μου, φύσηξε μέσα και έγινα καλά μαμά! Αυτό ήταν όπως θα μπορείτε να καταλάβετε για μας μια «κεραμίδα», τρομάξαμε τόσο που δεν μπορεί να το συλλάβει ο νους.

Ο Γιάννης σηκώθηκε την άλλη μέρα, και απλά συνέχισε όλες τις δραστηριότητες του όπως τις έκανε και πριν το επεισόδιο.

Βιώσαμε λοιπόν και πάλι, την ζωντανή παρουσία του Αγίου Λουκά στην ζωή μας. Όλα αυτά που σας περιέγραψα, είναι για μας η απόδειξη της δύναμης της προσευχής του γέροντος μας, της Αγάπης του Θεού και των Αγίων Λουκά και Γεωργίου αλλά και της οικονομίας τους.

Όλα γίνονται για έναν και μοναδικό λόγο την επιβεβαίωση της παρουσίας τους. Δοξάζω Σεβασμιότατε το όνομα του, προσκυνώ νοερώς το λείψανο του και τον παρακαλώ πάντοτε να είναι κοντά στα παιδιά μου. Εγώ δεν ξέρω αν είμαι ικανός να το βιώσω αυτό όμως παρακαλώ να έχουν την ευχή του αυτά.

Όλα αυτά Σεβασμιώτατε Βεροίας θα ήθελα να τα θέσω υπόψη σας ώστε να χαρείτε και σεις με την χαρά μας, να πάρετε και σεις δύναμη και να επιβεβαιώσετε ότι οι προσευχές σας, το έργο που κάνετε ώστε ο Άγιος Λουκάς να γίνει γνωστός σε όλη την Ελλάδα, πιάνουν τόπο.

Συνεχίστε και σεις Άγιε Καθηγούμενε και λοιποί πατέρες της Μονής το θεάρεστο έργο σας προς δόξαν Θεού και παρακαλώ να μας έχετε στο νου σας έμπροσθεν του Αγίου Θυσιαστηρίου του Ενός και μεγάλου Θεού μας.

Όλα τα ανωτέρω περιστατικά έχετε ρητώς την διαβεβαίωσή μου ότι μπορείτε να τα μεταφέρετε όπου εσείς κρίνετε σκόπιμο και προφανώς είναι στη διάθεσή σας και στη διάθεση οποιούδηποτε το επιθυμεί κάθε ιατρικό έγγραφο προς επιβεβαίωση των αναγραφομένων μου.

Τέλος, ήθελα να σας ευχαριστήσω για την δυνατότητα της επικοινωνίας μας αυτής και να ξέρετε πως έχετε και εδώ ένα σπίτι δικό σας που θα είναι πάντοτε ανοικτό κάθε ημέρα και ώρα να σας δεχθεί και να σας φιλοξενήσει.

Αναμένουμε με χαρά να σας συναντήσουμε από κοντά και να πάρουμε την ευχή σας. Σύντομα οδεύοντας προς τον τόπο της άλλης μου καταγωγής (τα Χρυσοχώραφα Σερρών) θα προσπαθήσουμε να σας δούμε και από κοντά.

Ασπαζόμενος την δεξιά σας ευχαριστώ για τον χρόνο σας και ζητώ ειλικρινά συγνώμη αν σας κούρασα.

Με βαθιά εκτίμηση και σεβασμό Παύλος Τζώρτζογλου.

Πηγή: **news-tora.eu**